

han faaet sit Spørgsmaal afsendt, som Protokollen vil vise.

K. M. Klausen: Jeg skal gerne begrænse mig dertil, at vi, inden vi begynde paa Finanslovens 3die Behandling, faa afsendt et nyt Spørgsmaal, saaledes at vi faa at vide, hvor store Mængder den forrige Krigsminister har ladet borthugge i Dyrehaven.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har sammen med sin Partifælle i Finansudvalget fundet Anledning til atter i Aar at fremsætte Forslag vedrørende Træfældningen i Dyrehaven. Jeg har tidligere haft Lejlighed til at udtale mig ganske kort om dette Spørgsmaal, og der er derfor heller ikke nogen særlig Grund for mig til at komme vidtløftig ind paa denne Sag. Jeg skal kun sige, at jeg har Forstvæsenets udtrykkelige Erklæring for, at denne Træfældning, som det ærede Medlem sigter til, ikke har gjort nogen som helst Skade i forstlig Henseende. Spørgsmaalet om, hvorvidt denne Hugning har Indflydelse paa Københavns Befæstning eller ikke, er, synes mig, saa klart som to og to er fire. Befæstningen staar jo og falder akkurat lige godt, enten denne Hugning af Trær har fundet Sted eller ikke. Der er derfor ingen Grund, synes jeg, til at vedtage et Forslag som dette, og jeg vil ogsaa anbefale Tinget at forkaste det. Men for øvrigt er Forslaget ganske umuligt. Hvis det blev vedtaget, hvorledes skulde man saa forholde sig i Skovene, naar det f. Eks. drejede sig om at bevare nogle Trær af rene Skønhedshensyn? Det ærede Medlem siger her, at Træfældning maa kun foretages af rene forstmæssige Grunde. Men det sker jo dog ikke saa ganske sjældent, at man lader nogle Trær staa af rene Skønhedshensyn, og at jeg, som det ærede Medlem udtalte, i Fjor foranledigede, at nogle Trær bleve staaende, da jeg havde set dem derude, var netop af rene Skønhedshensyn; jeg syntes, det vilde være at skamskænde Dyrehaven, om disse enkelte Trær bleve fældede. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man skulde se det fra et forstmæssigt Synspunkt alene, vilde det have været rigtigt at fælde disse Trær; thi en Del af dem vil ganske sikkert falde omkuld, naar vi igen faa en stærk Storm. — Det ærede Medlem spurgte om, hvorvidt den Resolution, der i sin Tid er udstedt, er hævet. Dertil kan jeg svare nej.

Og naar det ærede Medlem endvidere spurgte, om jeg agtede at hæve den, kan jeg ogsaa svare: Nej, jeg finder ingen som helst Anledning til at skride ind i dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem fandt sig dernæst foranlediget til at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende Bevillingerne til Husmandsforeningerne. Det ærede Medlem gjorde sig til Tolk for den Misfornøjelse, der muligvis har været til Stede med Fordelingen af denne Bevilling. Jeg kan, hvad dette Spørgsmaal angaar, henvise til de Bemærkninger, der findes i Betænkningen, hvori jeg har oplyst, at Bevillingen fordeles under Hensyn til Medlemmernes Antal, Medlemsbidragets Størrelse, den Plan, Foreningerne have lagt for deres Virksomhed, samt Størrelsen af de Beløb, som Foreningerne selv anvende. Et Par af disse Punkter berørte det ærede Medlem slet ikke, da han vilde kritisere Fordelingen af Bevillingen. Jeg har ikke haft Grund og er heller ikke bleven opfordret til at forelægge yderligere Oplysninger med Hensyn til Fordelingen af dette Beløb for Finansudvalget. Det er jo muligt, at der ogsaa kunde opstilles andre Regler, og hvis det ærede Medlem har nogle saadanne Regler at kunne fremkomme med, hvortil der kunde være Grund til at tage Hensyn, ja, saa vil jeg bede ham om at give mig dem, saa skal jeg gerne gøre det, hvis der overhovedet er Grund dertil. At foretage Fordelingen alene under Hensyn til Medlemsantallet, tror jeg ikke vilde være rigtigt og forsvarligt. I øvrigt vil jeg sige, at det allerletteste for Ministeriet ved Fordelingen af dette Beløb vilde være, om der var en Fællesforening, saaledes at man kunde overlade til Husmændene selv at fordele disse Penge mellem de forskellige Landsdele. Hvis der kommer Ønsker frem herom fra Husmændenes Side, og de kunne fremlægge et Grundlag, hvorpaa det kan lade sig gøre, skal jeg gerne tænke nærmere derover. Jeg har selvfølgelig ikke ved Fordelingen af denne Bevilling haft til Hensigt at begunstige hverken den ene eller den anden Landsdel. Fra de bornholmske Husmandsforeninger har der aldrig overfor Ministeriet været fremsat Andragende om at faa særlig Andel i de 8,000 Kr.; de have altid, saa vidt mig bekendt, betragtet sig som hørende under de sjællandske Husmandsforeninger. Spørgsmaalet om de Bevillinger, der findes opførte paa Finansloven til Fremme af Husmandsbrug, ligger, saa vidt jeg ved, ikke for i Øjeblikket. Der foreligger i alt Fald